

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 17.5.2018 samosoudcem JUDr. Benno Eichlerem,

takto:

Obžalovaný

██████████ narozený ██████████, trvale bytem ██████████ t.č. ██████████
výkon trestu věznice Litoměřice,

je vinen, že

dne ██████████ v Mostě, přibližně v 16:00 před halou nádražní budovy Českých drah v ulici nádražní 774, přistoupil po předchozí slovní rozepři s koštětem v ruce k pracovníkovi ostrahy ██████████ nar. ██████████, vulgárně jej okřikl, označil ho za „bílou svini“, pohrozil mu zabitím, jakmile odejde hlídka, a následně jej úderem, vedeným do oblasti hlavy, zasáhl násadou koštěte do pravého oka, čímž Václavu Baxovi způsobil erozi rohovky a spojivky, projevující se bolestivostí, světloplachostí a podrážděním oka, což si vyžádalo aplikování antibiotické masti a krytí oka obvazem po dobu 10 dní a pracovní neschopnost,

příčemž přečinu výtržnictví se již v minulosti dopustil, kdy za přečin výtržnictví podle § 202 odst. 1 zákona č. 140/1961 Sb. byl potrestán rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 9. prosince 1987, sp. zn. 5 T 467/87, pravomocným od 28. prosince 1987,

tedy

jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo úmyslnému ublížení na zdraví jiného a takový čin spáchal na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou příslušnost k etnické skupině, kdy činu se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat a k dokonání trestného činu nedošlo,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného, a takový čin spáchal opětovně,

čímž spáchal

jednak přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 a 2 písm. e) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 a 2 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 146 odstavec 2 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 /jednoho/ roku.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škodu VZP ČR, regionální pobočka Ústí nad Labem, pobočka pro Liberecký a Ústecký kraj, se sídlem 400 50 Ústí nad Labem, Mírové náměstí 35/C, částku ve výši 1 405 Kč.

Odůvodnění

Po provedeném dokazování v hlavním líčení zjistil soud skutkový stav tak, jak je uvedeno v petitu tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by se žalovaného jednání dopustil, když v hlavním líčení vypověděl, že předmětného dne se vracel z obecně prospěšných prací a měl s sebou škrabku na sníh. Šel na nádraží ČD za [REDAKCE], popíjeli tam alkohol. Poškozeného zná, dělá tam sekuriťáka. Tomu se nelíbilo, že tam jsou, vyzval je ať jdou pryč, a když vyšel obžalovaný z nádraží, otočil se a poškozený se sám bouchnul do oka. Tou škrabkou se udeřil poškozený sám, to mohl vidět i pan [REDAKCE]. Přijela tam i policie. Poškozenému obžalovaný nenadával do bílých sviní, ani mu nevyhrožoval zabitím, ani mu nijak vulgárně nenadával. Ten den byl obžalovaný opilý. Když se poškozený bouchnul do oka, krev mu netekla, jak se udeřil, to neví, prostě se otočil a poškozený se o to udeřil sám. Byl také za několik dnů s poškozeným na PMS ohledně náhrady škody, a také byl za jeho otcem.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně soud přečetl výpověď poškozeného [REDAKCE] ze které zjistil, že toho dne měl poškozený směnu, pracuje v bezpečnostní službě a hlídají různé objekty, mezi nimi i nádraží ČD. Obžalovaného zná, přišel s ním do styku již dříve, několikrát před tím jej vykazoval z nádražní haly. Nejprve poškozený uslyšel hluk z haly a uviděl tam obžalovaného spolu s [REDAKCE] stáli u odpadkového koše, konzumovali alkohol, hádali se tam a zpívali. Nejprve mu [REDAKCE] řekl: „Ty bílá svině, co tady zase děláš? Věčně žaluješ, ty zmrde!“ Poškozený vzal telefon, aby zavolał policii, v tu chvíli mu začal nadávat i obžalovaný, a říkal mu, že je „bílá svině“, „zmrde“ a říkal, že poškozeného zabije. Policie na místo dorazila asi za 10 minut a začala kontrolovat totožnost. Tehdy si poprvé všiml poškozený, že obžalovaný měl s sebou koště. Policisté vyvedli obžalovaného i [REDAKCE] ten na poškozeného pořád hrozil pěstí, později [REDAKCE] policie odvezla, obžalovaný mu říkal: „Vidíš, co jsi udělal, odvážejí [REDAKCE]“, když [REDAKCE] hlídka odvážela, řekl mu obžalovaný: „Bílá svině, zmrde, počkej až hlídka odjede, zabiju tě!“. Hlídka skutečně odjízďela a když se poškozený otočil, dostal ránu koštětem do levého oka. To koště měl po celou dobu v ruce obžalovaný i před tím. Při té ráně ani obžalovaný nic neřikal. Poškozenému se zatmělo před očima a běžel ke sklu, aby se podíval, zda s okem nic nemá, oko jej štípalo a páliło. Hlídka potom zastavila, policista řekl, že to viděl a přivolal

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

druhou hlídku. Ten policista tvrdil, že obžalovaný zavrával a že to neudělal schválně. Poškozený mu řekl, že před tou ránou mu obžalovaný už nadával a vyhrožoval, ten policista to však neslyšel. Zavolali sanitu a poškozeného odvezli do nemocnice na ošetření, byla zjištěna eroze rohovky a spojivky. Nějaký čas to bolelo, měl podrážděné oko, ale v současné době je vše v pořádku, žádné trvalé následky nemá. V pracovní neschopnosti byl poškozený od 10.3. do 31.3.2017. Když byl obžalovaný podnapilý, vždycky jej napadal, když byl střízlivý, tak ne. Byl s ním i na PMS a měli jít také k jeho otci kvůli náhradě škody, ale sešlo z toho. Asi týden po incidentu se mu za to obžalovaný omluvil.

Svědka [REDAKCE], policista PČR, v hlavním líčení vypověděl, že byl tehdy vyslán operačním na nádraží CD, kde měla mít ostraha problémy s obžalovaným a jeho kamarádem, měli být pod vlivem alkoholu a měli dělat nějaké výtržnosti. Když tam přijeli, vyvedli ty osoby ven z haly, došlo k lustraci a mezitím měl obžalovaný šrouchnout ochranku do oka. Svědek incident neviděl, říkal mu to ten pán z ochranky. Obžalovaného svědek zná, na nádraží je často, tedy den byl silně opilý, i ten jeho kamarád. Svědek ví, že tam nějaký konflikt probíhal, ale co tam konkrétně probíhalo, tak to si již nevybavuje. Kamaráda obžalovaného převezli na policejní služebnu, později i obžalovaného. Svědek si nevybavuje, že by obžalovaný nadával poškozenému „bílá svině“.

Podle § 211 odst. 6 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně soud přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení svědka [REDAKCE] ze kterého zjistil, že byl na vlakovém nádraží, kde spal, když se probudil, uviděl obžalovaného jak leží na zemi a nad ním stojí muž z bezpečnostní služby, obžalovanému tekla z pusy krev. Než obžalovaného zvedl ze země, přijela policie. [REDAKCE] měl s sebou koště s dlouhou násadou, protože tehdy vykonával obecně prospěšné práce a právě přišel z práce. Že by obžalovaný napadl poškozeného, to svědek neviděl. Později se s [REDAKCE] bavil a ten mu řekl, že ten bezpečák ho napadnul a on se jenom tím koštětem bránil.

Podle § 211 odst. 1 tr. řádu za souhlasu obžalovaného i státní zástupkyně soud přečetl i svědecké výpovědi svědků – příslušníků Policie ČR, ze kterých zjistil, že svědek [REDAKCE] vypověděl o okolnostech zásahu stejně jako svědek [REDAKCE] pouze dodal, že když obžalovaný odcházel, tak se otočil k poškozenému zády, udeřil poškozeného do obličeje koncem dřevěné násady koštěte, které držel v ruce, ale útok nevypadl jako úmyslný, spíš obžalovaný vlivem alkoholu měl zhoršenou koordinaci a celá událost vypadala jako nešťastná náhoda, než jako cílený útok. Obžalovaný o tom, že poškozeného udeřil násadou, ani nevěděl, nemohl pochopit, že si poškozený stěžuje na ránu do oka, ale k úderu na oko došlo, to svědek viděl. Svědek [REDAKCE] vypověděl, že žádný útok neviděl, vše ví jen od kolegy [REDAKCE]. Viděl však, že si poškozený drží rukou obličej u oka a na místo zavolali záchrannou službu. Ti lidé si navzájem nadávali.

Podle § 211 odst. 5 tr. řádu za souhlasu obžalovaného a státní zástupkyně soud přečetl znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ze kterého zjistil, že při napadení dne 10.3.2017 utrpěl poškozený erozi rohovky a spojivky pravého oka, což se projevilo bolestivostí, světlolachostí a podrážděním oka, k ohrožení důležitých orgánů nedošlo, mechanismus zranění je tupé násilí malé až střední intenzity účinkující v místě vzniku poranění, přičemž popis mechanismu poškozeným je způsobitelný ke vzniku tohoto poranění, poškozený byl omezen v běžném způsobu života po několik dnů, než došlo k samovolnému vyhojení eroze, jedná se o poranění lehké.

Soud provedl důkaz i záznamem o zajištění osoby, protokolem o ohledání místa činu z fotodokumentací, lékařskou a ambulantní zprávou, fotografiemi, vyjádřením a záznamem, jakož i ostatními listinnými důkazy.

Z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 9.12.1987, č.j. 5 T 467/87-52, soud zjistil, že obžalovaný byl odsouzen mj. pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

k nepodmíněnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 28.12.1987.

Z rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26.1.2017, č.j. 5 To 629/2016-149, soud zjistil, že byl zrušen rozsudek ve věci Okresního soudu v Mostě sp. zn. 7 T 31/2016, a obžalovaný byl uznán vinným z přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen k nepodmíněnému souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Téhož dne nabyl i rozsudku právní moci.

Po provedeném dokazování, když soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě, v souhrnu i v jejich vzájemných souvislostech, nevznikla soudu nejmenší pochybnost o tom, že se skutek stal tak, jak je uvedeno v obžalobě a že skutek spáchal obžalovaný.

Ten sice popřel, že by se žalovaného jednání dopustil, je však bezpečně usvědčován výpovědí poškozeného [REDAKCE] o jehož věrohodnosti líčení události soud nepochybuje. Je nepochybné, že na místě docházelo k výtržnostem (křik, hluk, zpěv, hádky) ze strany obžalovaného a jeho kamaráda [REDAKCE], na což reagoval poškozený [REDAKCE] který je vykazoval z haly nádraží ČD. Na místo také on povolal hlídku PČR. Jak sám vypověděl, události předcházel verbální konflikt, při kterém se obžalovaný vůči poškozenému vyjadřoval jako o „bílé svini“ – zde pak ve smyslu vyhranění se obžalovaného vůči poškozenému, neboť každý z nich patří očividně do jiné etnické skupiny, dále se o poškozeném vyjadřoval jako o „zmrdovi“, padla i výhrůžka „až hlídka odjede, zabiju tě.“ O tom, že na místě padaly vulgarity, vypovídal i policista [REDAKCE]. Nikdo z policistů si však nevybavoval konkrétní nadávky, zde soud vycházel z výpovědi poškozeného. To, čím obžalovaný poškozenému hrozil, pak realizoval tak, že když se poškozený otočil, zaútočil na něj násadou od koštěte a koncem této násady jej udeřil do pravého oka. Tento útok viděl policista [REDAKCE], který však jednání nepovažoval za úmyslné, spíše podle jeho mínění obžalovaný zavravoral a nešťastnou náhodou zranil poškozeného. Policista [REDAKCE] viděl pouze poškozeného, jak se drží za obličej. Policista [REDAKCE] incident rovněž neviděl, o tom, co se stalo – stejně jako jeho kolega [REDAKCE] – se dozvěděli od jejich kolegy [REDAKCE]. Soud má za to, že kromě výpovědi poškozeného o jeho úmyslném napadení ze strany obžalovaného násadou od koštěte, lze vycházet i z výpovědi svědka [REDAKCE], který vypověděl, že když s obžalovaným hovořil, ten připustil, že použil vůči poškozenému koště (dle jeho tvrzení jako obranu před útokem poškozeného). Ohledně zranění pak vypovídají jednak lékařské zprávy a jednak i znalecký posudek. O recidivě spáchání výtržnosti pak svědčí shora citované odsouzení.

Obžalovaný se tak svým jednáním dopustil jednání pro společnost škodlivého a nebezpečného, když jednak se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému ublížení na zdraví jiného a takový čin spáchal na jiném pro jeho skutečnou nebo domnělou příslušnost k etnické skupině, kdy činu se dopustil v úmyslu tento trestný čin spáchat, přičemž k jeho dokonání nedošlo, a jednak se dopustil na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného a takový čin spáchal opětovně, a svým jednáním tak jak po stránce subjektivní, tak i objektivní, naplnil zákonné znaky jednak pokusu přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 146 odst. 1, odst. 2 písm. e) tr. zákoníku, a jednak přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o trestu dospěl soud k následujícím závěrům: z hlediska povahy a závažnosti jednání obžalovaného s ohledem na význam dotčeného chráněného zájmu, z hlediska způsobu provedení činu a jeho následku včetně okolností, za nichž byl spáchán, jednání obžalovaného žádným způsobem nevybočuje z obvyklého typového rámce předpokládaného zákonem pro tento druh trestného jednání. Přitěžující ani polehčující okolnosti soud neshledal. Vzhledem k tomu, že jedním jednáním spáchal dva přečiny, bude trest ukládán jako trest úhrnný.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

A jako přiměřený a spravedlivý soud uložil obžalovanému trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, tj. v rámci trestní sazby přečinu nejpřísněji trestného jeden rok až pět let, na samé spodní hranici této trestní sazby. Soud přihlédl k již značné recidivě obžalovaného, kdy v minulosti již byl několikrát odsouzen pro násilnou trestnou činnost, na obžalovaného bylo v minulosti i působeno samotným výkonem trestu odnětí svobody, avšak k obratu ve způsobu jeho života tím dosaženo nebylo, nepřipadá tedy v úvahu uložení výchovného trestu, nýbrž je na místě využít represivní složku uloženého trestu a proto je nutno uložit trest odnětí svobody, a to nepodmíněný. Pro jeho výkon jej soud zařadil podle zákona do věznice s ostrahou.

Jelikož se k trestnímu řízení řádně a včas připojila VZP ČR, přičemž o důvodu a výši nároku této poškozené nemá soud žádnou pochybnost, uložil soud obžalovanému i povinnost uhradit na náhradu škody této poškozené i částku ve výši 1.405,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

Rozsudek může napadnout odvoláním obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škodu, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě nebo další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Právo odvolání nepřisluší osobám, jež se ho výslovně vzdaly.

Skončilo-li řízení proti uprchlému pravomocným odsuzujícím rozsudkem a poté pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, na návrh odsouzeného podaný do osmi dnů

Shodu s prvopisem potvrzuje: Gabriela Duchoňová

od doručení rozsudku soudu prvního stupně takový rozsudek zruší a v rozsahu stanoveném v odstavci 1 se hlavní líčení provede znovu. (§ 306a odst. 2 tr. řádu)

Most 17.5.2018

JUDr. Benno Eichler, v.r.
samosoudce